

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2015 m. gegužės 26 d.
(OR. en)

9241/15

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

PRANEŠIMAS

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato
kam: Delegacijoms

Ankstesnio
dokumento Nr.: 9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368
OCDE 10 WTO 112

Dalykas: Nauja visuotinė skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi po 2015 m.
partnerystė
– Tarybos išvados

2015 m. gegužės 26 d. posėdyje Taryba priėmė šio pranešimo priede išdėstytas Tarybos išvadas.

Nauja visuotinė skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi po 2015 m. partnerystė

– Tarybos išvados –

I. Ivadas

1. Laikotarpio po 2015 m. darbotvarkė suteikia puikią galimybę spręsti tarpusavyje susijusius skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi uždavinius. Visapusiškas pasinaudojimas šia galimybe yra vienas iš svarbiausių ES ir jos valstybių narių prioritetų. 2014 m. gruodžio 16 d. išvados Taryba išdėstė ES poziciją dėl to, kaip tai padaryti universaliu ir pokyčius skatinančiu būdu. Šios išvados papildo 2014 m. gruodžio mėn. išvadas ir jomis toliau plėtojami naujos visuotinės partnerystės aspektai, reikalingi norint pasiekti darnaus vystymosi tikslus (DVT).
2. Norint įgyvendinti tokio plataus masto darbotvarkę, būtina užmegzti naują visuotinę skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi partnerystę. Ją įgyvendinant turėtų būti pakoreguoti ir sustiprinti tarptautinės bendruomenės bendradarbiavimo būdai.
3. Jau padaryta didelė pažanga. Darnaus vystymosi tikslų (DVT) atviros darbo grupės pasiūlymas, Tarpvyriausybinių darnaus vystymosi finansavimo ekspertų komiteto ataskaita ir JT generalinio sekretoriaus apibendrinamoji ataskaita rodo, kad susitarimas dėl plataus užmojo laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės, skirtos žmonėms ir planetai nieko nepaliekant nuošalyje, yra pasiekiamas.

4. Šių metų pagrindiniai tarptautiniai renginiai sudarys sąlygas sukurti naują visuotinę sistemą, nustatant mūsų bendrus prioritetus ateinantiems metams. Sėkminga Trečiosios tarptautinės vystymosi finansavimo konferencijos, kuri bus surengta liepos mėn. Adis Abeboje („Adis Abebos konferencija“), baigtis bus svarbi siekiant susitarti dėl nuoseklios ir pokyčius skatinančios veiksmų programos Niujorke įvyksiančiame Jungtinių Tautų aukščiausiojo lygio susitikime, kuriame turi būti priimta laikotarpio po 2015 m. vystymosi darbotvarkė, taip pat gruodžio mėn. Paryžiuje įvyksiančioje 21-oje JT bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencijoje. Šių trijų procesų rezultatai turėtų stiprinti ir pabrėžti skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi, įskaitant klimato kaitą, sinergiją ir bendrą naudą.
5. Palankiai vertiname Komisijos komunikatą „Visuotinė skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi po 2015 m. partnerystė“ – tai yra svarbus indėlis siekiant toliau plėtoti ES ir jos valstybių narių poziciją.

II. Pagrindiniai naujos visuotinės partnerystės principai

6. 2014 m. gruodžio mėn. Tarybos išvadose nustatyti tam tikri pagrindiniai naujos visuotinės partnerystės principai. Patvirtiname šiuos universalumo, bendros atsakomybės, tarpusavio atskaitomybės, atsižvelgimo į atitinkamus pajėgumus principus ir įvairių suinteresuotųjų subjektų požiūrį. Nauja visuotinė partnerystė taip pat turėtų būti grindžiama žmogaus teisėmis, lygybe, nediskriminavimu, demokratinėmis institucijomis, geru valdymu, teisinės valstybės principais, įtrauktimi, aplinkos tvarumu ir supratimu, kad planetos galimybės yra ribotos, ir propaguoti šiuos principus. Moterų teisės, lyčių lygybė ir moterų bei mergaičių įgalėjimas yra ne tik tikslai patys savaime, bet ir svarbios įgyvendinimo priemonės, ir turėtų būti skatinami visais lygmenimis.

7. Nauja visuotinė partnerystė turėtų būti grindžiama 8-uoju Tūkstantmečio vystymosi tikslu (TVT), bet neturėtų būti juo apsiribojama, atspindint esminį perėjimą prie universalios, pokyčius skatinančios ir įtraukios darbotvarkės. Visais šiais aspektais galima svariai prisidėti prie darbotvarkės įgyvendinimo. Nacionalinė atsakomybė ir atskaitomybė bus labai svarbios laikotarpio po 2015 m. darbotvarkėje ir ją įgyvendinant, be kita ko, prisiimant įsipareigojimus atitinkamais lygmenimis ir įgyvendinant tokias priemones, kaip darnaus vystymosi strategijos. Įsipareigojimus turi prisiimti visi, atspindint darbotvarkės visuotinumą, taip pat skirtingus bei kintančius pajėgumus ir pasaulinės ekonomikos pokyčius. ES ir jos valstybės narės yra pasirengusios visapusiškai atlikti savo vaidmenį, be kita ko, imdamosi tarptautinių veiksmų ir užtikrindamos įgyvendinimą vidaus mastu. Taip pat tikimės, kad pagal savo galimybes prisidės ir kiti partneriai – įskaitant naujus ir būsimus dalyvius. Prisiimdami įsipareigojimus turime remtis bendra atsakomybe spręsti pasaulinius uždavinius.
8. Naująja darbotvarke turėtų būti siekiama panaikinti visų formų skurdą ir subalansuotai bei integruotai užtikrinti darnų vystymąsi trimis jo aspektais. Ji turi sustiprinti mūsų pasiryžimą panaikinti itin didelį skurdą neleidžiant jo perduoti kitai kartai, remiantis įgyvendinta TVT dalimi ir užbaigiant juos įgyvendinti. Įgyvendinimo priemonės yra svarbi darbotvarkės po 2015 m. dalis ir jos turi būti svarstomos laikantis visapusiško požiūrio. Adis Abebos konferencijoje turėtų būti ne tik įvertinta pažanga, padaryta įgyvendinant Monterėjaus konsensų ir Dohos deklaraciją; ši konferencija taip pat turėtų būti grindžiama ateities perspektyvomis ir joje turėtų būti aptartos visos įgyvendinimo priemonės, įskaitant palankias politikos sistemas ir finansinių bei kitų išteklių sutelkimą ir veiksmingą panaudojimą. Joje turėtų būti laikomasi integruoto požiūrio, pagal kurį darnaus vystymosi ekonominis, socialinis ir aplinkosaugos aspektai būtų nagrinėjami subalansuotai, turėtų būti skatinamas politikos suderinamumas ir įtraukti visų subjektų įsipareigojimai bei siektini rezultatai. Konferencijos išvadų dokumentas turėtų būti suprantamas kaip darbotvarkės po 2015 m. įgyvendinimo priemonių ramstis.

III. Pagrindiniai visuotinės partnerystės elementai

9. ES ir jos valstybės narės mano, kad visapusiško požiūrio į įgyvendinimo priemones naujos visuotinės partnerystės kontekste pagrindiniai elementai yra: i) daug galimybių teikiančios ir palankios politikos sąlygos visais lygmenimis, ii) pajėgumų įgyvendinti stiprinimas, iii) nacionalinių viešųjų finansų sutelkimas ir veiksmingas naudojimas, iv) tarptautinių viešųjų finansų sutelkimas ir veiksmingas naudojimas, v) vidaus ir tarptautinio privačiojo sektoriaus lėšų telkimas, vi) prekybos ir investicijų skatinimas, vii) mokslo, technologijų ir inovacijų skatinimas ir viii) su migracija susijusių uždavinių sprendimas ir kryptingas teigiamo migracijos poveikio panaudojimas. Be to, norint užtikrinti tikrą visuotinę partnerystę reikalinga griežta stebėsenos, atskaitomybės ir peržiūros sistema, kuri turi būti neatsiejama laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės dalis.

i) Daug galimybių teikiančios ir palankios politikos sąlygos visais lygmenimis

10. Jeigu nebus patikimos politikos ir reguliavimo aplinkos, jokios kitos įgyvendinimo priemonės nepadarys ilgalaikio poveikio. Visos šalys turėtų užtikrinti, kad būtų įdiegta atitinkama politika, be kita ko, pavyzdžiui, nustačius veiksmingas teisės aktų ir reguliavimo sistemas, kad būtų įgyvendinta laikotarpio po 2015 m. darbotvarkė ir pasiekti DVT.
11. Visos šalys turi skatinti, kad institucijos būtų veiksmingos ir įtraukios, ir formuoti skaidrią politiką, kuri būtų grindžiama teisinės valstybės principais ir žmogaus teisėmis, kuria būtų skatinamas nediskriminavimas, moterų teisės, lyčių lygybė ir moterų bei mergaičių įgalėjimas, atskaitomybė ir veiksmingas pilietinės visuomenės dalyvavimas. Taikios ir įtraukios visuomenės propagavimas, geras valdymas visais lygmenimis ir visų teisė kreiptis į teismą yra esminė šios darbotvarkės įgyvendinimo priemonė ir savaime svarbus tikslas. Todėl, be kita ko, turi būti stiprinama taikos, žmogaus teisių ir darnaus vystymosi sąsaja ir užtikrintos veiksmingos biudžeto sudarymo, išlaidų stebėsenos ir kovos su korupcija sistemos.

12. Nestabilioms ir konfliktų paveiktoms valstybėms reikia skirti ypač daug dėmesio ir jose reikia vykdyti ilgalaikius tarptautinius veiksmus, kad būtų užtikrintas darnus vystymasis. Siekiant, kad būtų plėtojami vietos pajėgumai ekonominius, socialinius ir aplinkos aspektus visiškai sujungti su saugumo ir vystymosi aspektais, būtina įgyvendinti valstybės stiprinimo ir taikos kūrimo tikslus.
13. Reguliavimo priemonės gali būti sujungtos su ekonominėmis priemonėmis, pavyzdžiui, fiskalinėmis paskatomis, mokėjimais už ekosistemų paslaugas, anglies dioksido kainodara, be kita ko, visų pirma taikant rinkos mechanizmus ir apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemas, ir mokesčių naštos perkėlimu. Principas „teršėjas moka“ yra naudingas kaip gairės dėl politikos priemonių pasirinkimo ir kūrimo. Kitos svarbios skatinančios politinės priemonės yra, be kita ko, tvarūs viešieji pirkimai ir laipsniškas aplinkai žalingų subsidijų, kurios yra nesuderinamos su darniu vystymusi, įskaitant subsidijas iškastiniam kurui, panaikinimas, taip pat efektyviu išteklių naudojimu grindžiamų ir pažangių klimato kaitos atžvilgiu sprendimų, kuriais būtų veiksmingiau prisidedama prie skurdo panaikinimo, skatinimas. Šiuo požiūriu labai svarbus taip pat yra tvarus gamtos išteklių valdymas.
14. Visiškas ir našus užimtumas ir deramas darbas, įskaitant darbo standartų įgyvendinimą remiantis, be kita ko, Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijomis ir rekomendacijomis, yra itin svarbūs norint spręsti nelygybės ir socialinės atskirties problemas. Turėtų būti užtikrinta tinkama minimali socialinė apsauga, o į atitinkamą socialinę ir ekonominę politiką turėtų būti integruotos įtraukios ir teisingos vystymosi priemonės. Labai svarbi yra socialinių partnerių teisė laisvai derėtis ir sudaryti kolektyvines sutartis. Siekiant stiprinti demokratiją ir didinti skaidrumą būtinas socialinis dialogas. Be to, siekiant kovoti su nelygybe, nacionalinės teisės aktai, nacionalinė politika ir praktika turėtų būti įtraukūs ir jais turėtų būti užtikrinta galimybė be diskriminavimo naudotis įperkamos, tinkamos bei kokybiškomis paslaugomis ir prekėmis. Ypač daug dėmesio turi būti skiriama nepalankiausioje padėtyje esantiems ir labiausiai pažeidžiamiems asmenims, įskaitant vaikus, vyresnio amžiaus asmenis ir neįgaliuosius, taip pat marginalizuotoms grupėms ir čiabuvių tautoms. Visos šalys turėtų sudaryti palankesnes sąlygas investicijoms į žmogiškąjį kapitalą, vykdant švietimo veiklą, ugdant gebėjimus ir teikiant mokymo paslaugas, ir užtikrinti galimybę naudotis pagrindinėmis paslaugomis, pavyzdžiui, sveikatos priežiūros ir švietimo paslaugomis.

15. Tam, kad laikotarpio po 2015 m. darbotvarkė būtų sėkminga, būtinas politikos suderinamumas visais lygmenimis. Bet kokį išsivystymo lygį pasiekusios šalys turėtų užtikrinti, kad vykdant jų politiką būtų nuosekliai prisidedama įgyvendinant jų darnaus vystymosi prioritetus, tiek vietos, tiek tarptautiniu lygmeniu. Be to, visos išsivysčiusios, didesnes nei vidutines pajamas gaunančios šalys ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys turėtų įsipareigoti įvertinti poveikį, kurį jų politika daro skurdesnėms šalims. Norint užtikrinti politikos suderinamą būtinas tinkamas koordinavimas, reguliarius suinteresuotųjų subjektų dialogas ir politikos vertinimas.
16. ES ir jos valstybės narės yra įsipareigojusios užtikrinti politikos suderinamumą vystymosi labui, nes tuo iš esmės prisidedama prie kolektyvinių pastangų siekiant platesnio politikos suderinamumo darnaus vystymosi labui. Europos Sąjungoje taip pat esame įsipareigoję sukurti sąlygas pažangiam, tvariam ir integraciniam augimui, be kita ko, vykdant strategiją „Europa 2020“, Europos darnaus vystymosi strategiją ir 7-ąją aplinkosaugos veiksmų programą. Strategijoje „Europa 2020“, pavyzdžiui, numatyti tikslai, susiję su užimtumu, investicijomis į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, klimato kaita ir energetika, švietimu, skurdo mažinimu ir socialine įtrauktimi, ir tokios iniciatyvos, kaip efektyvus išteklių naudojimas. Tokiais procesais, kaip strategijos „Europa 2020“ peržiūra, būtų galima pasinaudoti siekiant pasidalyti geriausia praktika, pagilinti žinias ir padidinti informuotumą visose ES valstybėse narėse, be kita ko, kiek tai susiję su DVT įgyvendinimu.

17. Pasauliniu lygmeniu įgyvendinant laikotarpio po 2015 m. darbotvarkę taip pat reikės veiksmingos tarptautinės institucinės sistemos, remiantis esamomis struktūromis bei procesais ir juos plėtojant, ir tvirtesnio finansinio ir ekonominio bendradarbiavimo. ES ir jos valstybės narės padės gerinti regioninį bei pasaulinį bendradarbiavimą ir dirbs siekdamos užtikrinti, kad daugiašalės institucijos veiktų nuosekliai ir papildytų viena kitą, jeigu įmanoma, sprendžiant sinergijos ir politikos sąsajų klausimus. Siekiant užtikrinti tinkamą aprūpinimą globaliosiomis viešosiomis gėrybėmis bei jų apsaugą ir tvarų vartojimą bei gamybą taip pat būtina derinti tarptautinę politiką bei veiksmus ir juos veiksmingai įgyvendinti, pavyzdžiui, vykdant tokias tarptautines programas, kaip Sendajuje priimta laikotarpio po 2015 m. nelaimių rizikos mažinimo programa ir 10 metų trukmės tvaraus vartojimo ir gamybos metodų programų sistema, ir įgyvendinant tarptautinius susitarimus klimato, biologinės įvairovės, dykumėjimo, vandens, cheminių medžiagų ir atliekų, ekosistemų, miškų ir vandenynų klausimais. Kadangi dėl klimato kaitos poveikio sunkiau spręsti tiek su skurdo panaikinimu, tiek su darniu vystymusi susijusius uždavinius, klimato kaitos klausimus būtina aktyviai integruoti į laikotarpio po 2015 m. darbotvarkę ir į visuotinę partnerystę, kuria ši darbotvarkė bus remiama. Laikotarpio po 2015 m. darbotvarkė turi atitikti tarptautinę teisę, be kita ko, visų pirma visapusiškai atitikti JT jūrų teisės konvenciją (UNCLOS). Nacionalinė politika turėtų derėti su tarptautinėmis teisinėmis sistemomis, įskaitant tarptautinę žmogaus teisių teisę. ES ir jos valstybės narės toliau padės stiprinti ir plėtoti tarptautines sistemas.

ii) Pajėgumų įgyvendinti stiprinimas

18. Pabrėžiame veiksmingų institucijų svarbą, taip pat akcentuojame, kad svarbu turėti reikiamų pajėgumų bei žmogiškųjų gebėjimų darbotvarkei įgyvendinti. Šiuo tikslu, be kita ko, turi būti užtikrinti pajėgumai formuoti ir įgyvendinti politiką, skirtą darnaus vystymosi uždaviniams spręsti, ir tvirtinti priemones, rinkti duomenis, vertinti rezultatus ir peržiūrėti strategijas.
19. Visi tarptautinio bendradarbiavimo partneriai turėtų aktyviau stiprinti pajėgumus ir skatinti techninį bendradarbiavimą, įtraukiant visus suinteresuotuosius subjektus ir dedant ypatingas pastangas mažiausiai išsivysčiusiose šalyse, nestabiliuose bei konfliktų paveiktose valstybėse ir mažose besivystančiose salų valstybėse.

20. Siekiant stiprinti pajėgumus įgyvendinti, taip pat būtina sukurti palankią aplinką pilietinei visuomenei tiek nacionaliniu, tiek tarptautiniu lygmeniu. Įtraukus piliečių ir pilietinės visuomenės dalyvavimas yra itin svarbus norint puoselėti demokratinę atsakomybę, vystymosi veiksmingumą ir rezultatų tvarumą. Įvairių suinteresuotųjų subjektų partnerystės gali prisidėti prie darnaus vystymosi ir sutelkti daugelio įvairių subjektų žinias ir patirtį.
21. ES ir jos valstybės narės tebėra įsipareigojusios tobulinti paramą pajėgumų stiprinimo srityje ir integruoti ją į visas visuotinės partnerystės sritis, vadovaujantis įvairių suinteresuotųjų subjektų požiūriu. Vietos ir subnacionalinės institucijos taip pat rodys pavyzdį įgyvendinant laikotarpio po 2015 m. darbotvarkę. Šalių partnerių pajėgumų stiprinimas yra itin svarbus veiksnys siekiant padidinti vystymosi veiksmingumą, ir ES bei jos valstybės narės jau sudaro palankesnes sąlygas tarpusavio mokymuisi ir tinklų kūrimui įgyvendinant tokias iniciatyvas, kaip techninis bendradarbiavimas ir institucijų vystymo programos. Šalyse partnerėse ES aktyviau remia pajėgumų stiprinimą, be kita ko, statistikos ir stebėsenos srityse.
22. Vykdydama pajėgumų stiprinimo veiklą, ES turėtų aktyviau naudotis savo narių pereinamojo laikotarpio patirtimi. Todėl Taryba palankiai vertina ES valstybių narių pasiūlymus suteikti galimybę plačiai naudotis jų patirtimi ir ekspertinėmis žiniomis, pavyzdžiui, naudojantis Europos pereinamojo laikotarpio patirties kompendiumu.

iii) Nacionalinių viešųjų finansų sutelkimas ir veiksmingas naudojimas

23. Nacionaliniai viešieji finansai yra pats didžiausias stabilaus ir tiesiogiai prieinamo finansavimo šaltinis daugumai vyriausybių, todėl tai yra darnaus vystymosi finansavimo esmė. Nacionalinėms vyriausybėms tenka pagrindinė atsakomybė už veiksmingą viešųjų finansų sutelkimą ir naudojimą. Be to, apmokestinimas (ir išlaidos, ir mokesčių surinkimas) yra svarbi socialinės sutarties, kuria grindžiama vidaus atskaitomybė, dalis.
24. Visos šalys turėtų įsipareigoti pasiekti tokį valdžios sektoriaus pajamų lygį, kuris joms suteiktų geriausią galimybę vietos lygmeniu tvariai finansuoti skurdo panaikinimą ir darnų vystymąsi, be kita ko, stiprinant už pajamų politiką, surinkimą ir jų priežiūrą atsakingas institucijas.

25. Pabrėžiame, kad svarbu nacionalinių viešųjų finansų srityje atsižvelgti į darnų vystymąsi. Tai galėtų būti padaryta nustatant politikos kryptis ir priemones, pavyzdžiui, gamtos turtų apskaitą, ir biudžeto sudarymą, kuriuo būtų atsižvelgiama į lyčių aspektą ir sprendžiamas nelygybės klausimas.
26. Visos šalys turėtų įsipareigoti laikytis gero valdymo praktikos ir užtikrinti, kad jose būtų įdiegtos sistemos, skirtos veiksmingam ir skaidriam viešųjų išteklių valdymui, be kita ko, vykdant viešuosius pirkimus, ir tvariam gamtos išteklių ir susijusių pajamų valdymui. Reikia stiprinti audito, kovos su sukčiavimu, kovos su pinigų plovimu ir kovos su korupcija priemones, gerinti mokesčių administravimą ir kovoti su neteisėtais finansiniais srautais, mokesčių slėpimu ir vengimu. Turėtų būti sustiprintos finansinio skaidrumo priemonės; tai galėtų apimti ataskaitų pagal šalis teikimą ir susijusį keitimąsi šios srities informacija tarp atitinkamų valdžios institucijų, patobulintas viešosios apskaitos sistemas, bendrovių tikrosios nuosavybės registrus ir tikrosios nuosavybės registrus, skirtus mokestines pasekmes sukeliantiems fondams, ir griežtesnes tyrimo bei teisėsaugos priemones. Reikėtų atsižvelgti į G 20 ir EBPO darbo rezultatus šioje srityje, be kita ko, mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo (BEPS) projektą, ir juos įgyvendinti. Be to, reikėtų didinti gavybos pramonės įmonių skaidrumą ir atskaitomybę, pavyzdžiui, atskleidžiant informaciją apie mokėjimus vyriausybėms.
27. Tarptautinis bendradarbiavimas yra būtinas siekiant kovoti su mokesčių slėpimu bei vengimu ir neteisėtais finansiniais srautais, be kita ko, mokesčių rojuose, ir užtikrinti skaidrų, tinkamą bendradarbiavimui mokesčių aplinką, kuri sudarytų sąlygas sutelkti vidaus pajamas. Reikėtų suteikti tinkamą paramą šalims, kad jos plėtotų gebėjimus aktyviau dalyvauti sprendžiant šiuos klausimus.
28. Šalims reikia nuolatinių ir ilgalaikių galimybių gauti finansavimą iš įvairių šaltinių. Finansinio stabilumo pagrindas yra tvarus skolos finansavimas, grindžiamas veiksmingu skolų valdymu, vadovaujantis TVF ir Pasaulio banko skolų tvarumo programa.

29. ES ir jos valstybės narės yra įsipareigojusios toliau teikti paramą besivystančioms šalims stiprinant jų viešųjų finansų valdymą, įskaitant mokesčių sistemas. Ypatinę dėmesį reikia skirti konkrečioms problemoms, su kuriomis susiduria mažiausiai išsivysčiusios šalys ir nestabilios bei konfliktų paveiktos valstybės. ES ir jos valstybės narės toliau skatins kurti skaidrią, tinkamą bendradarbiavimui ir teisingą tarptautinę mokesčių aplinką, laikantis gero valdymo principų.

iv) Tarptautinių viešųjų finansų telkimas ir veiksmingas naudojimas

30. Tarptautinis viešasis finansavimas tebėra svarbus skatinamojo poveikio bendro finansavimo besivystančioms šalims elementas, visų pirma toms šalims, kurioms jo labiausiai reikia, įskaitant nestabilias ir konfliktų paveiktas valstybes. Jis apima ne tik oficialią paramą vystymuisi (OPV), bet ir kitus oficialius srautus, Pietų šalių savitarpio bendradarbiavimą ir trišalį bendradarbiavimą, kurio apimtis ir svarba pastaraisiais metais labai išaugo.
31. ES ir jos valstybės narės yra didelės oficialios paramos vystymuisi teikėjos – pastaraisiais metais jos kasmet teikė daugiau nei pusę OPV. Bendrai paėmus visas besivystančias šalis OPV yra kiekybės požiūriu nedidelė, tačiau ji yra vienas iš pagrindinių finansavimo šaltinių mažiausiai išsivysčiusioms šalims ir nestabilioms valstybėms, kuriose labiausiai trūksta vidaus gebėjimų pritraukti finansavimą iš kitų šaltinių. OPV taip pat gali padėti pritraukti kitų įgyvendinimo priemonių, visų pirma viešojo sektoriaus vidaus finansavimą ir privačiojo sektoriaus investicijas, taip pat mokslo, technologijų ir inovacijų srityse.
32. Todėl ES dar kartą patvirtina savo bendrą įsipareigojimą pasiekti 0,7 % OPV / BNP tikslą per laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės įgyvendinimo laiką. Iki 2002 m. prie ES prisijungusios valstybės narės dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą pasiekti 0,7 % OPV / BNP tikslą, atsižvelgiant į su biudžetu susijusias aplinkybes, o tos valstybės, kurios jau pasiekė šį tikslą, įsipareigoja jį išlaikyti ar viršyti; po 2002 m. prie ES prisijungusios valstybės narės siekia padidinti savo OPV / BNP tikslą iki 0,33 %.

33. Tarptautinė bendruomenė taip pat turėtų padėti nukreipti išteklius ten, kur jų labiausiai reikia, ypač į mažiausiai išsivysčiusias šalis ir nestabilias bei konfliktų apimtas šalis. Bendrą OPV įsipareigojimų kontekste ir visapusiškai atsižvelgdama į atskirų valstybių narių prioritetus paramos vystymuisi srityje ES dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą padėti mažiausiai išsivysčiusioms šalims. ES įsipareigoja pasiekti bendrą tikslą – trumpuoju laikotarpiu skirti 0,15–0,20 % OPV / BNP mažiausiai išsivysčiusioms šalims, o per laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės įgyvendinimo laiką toms šalims skirti 0,20 % OPV / BNP.
34. Remiantis JT generalinio sekretoriaus apibendrinamąja ataskaita, norint pasiekti darnaus vystymosi tikslus (DVT) reikės visų šalių įsipareigojimų, įskaitant išsivysčiusias ir didesnes nei vidutines pajamas gaunančias šalis ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis. ES ir jos valstybės narės ragina kitas dideles pajamas gaunančias šalis taip pat priimti įsipareigojimą pasiekti 0,7 % OPV / BNP tikslą ir 0,15–0,20 % OPV / BNP tikslus, skiriant paramą mažiausiai išsivysčiusioms šalims, per laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės įgyvendinimo laiką. Besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys ir didesnes nei vidutines pajamas gaunančios šalys taip pat turėtų padidinti finansinę paramą besivystančioms šalims ir ypač mažiausiai išsivysčiusioms šalims, ir turėtų nustatyti tikslus tam pasiekti per laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės įgyvendinimo laiką.
35. ES taip pat pripažįsta ypatingus sunkumus, su kuriais susiduria besivystančios Afrikos šalys, ir šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad svarbu šiam žemynui skirti OPV, visapusiškai atsižvelgiant į atskirų valstybių narių prioritetus paramos vystymuisi srityje. ES dar kartą patvirtina savo tvirtą politinį įsipareigojimą Afrikai ir įsipareigoja toliau teikti prioritetą savo teikiamai finansinei paramai Afrikai ir ją padidinti. ES primena ankstesnius šio žemyno atžvilgiu priimtus tarptautinius įsipareigojimus ir tikisi, kad tarptautinėse konferencijose, kurias numatyta surengti 2015 m., bus susitarta dėl svarių tarptautinių įsipareigojimų dėl Afrikos.

36. Visų teikėjų tarptautiniais viešaisiais ištekliais turėtų būti prisidedama padedant naikinti skurdą ir užtikrinti darnų vystymąsi, tai darant subalansuotu ir integruotu būdu, kuris būtų pažangus klimato kaitos atžvilgiu ir atsparus klimato kaitos poveikiui, ir nekenktų ekosistemai. Šie ištekliai turėtų būti teikiami ir naudojami rezultatyviai ir efektyviai, laikantis vystymosi veiksmingumo principų, įskaitant atsakomybės, skaidrumo, tarpusavio atskaitomybės ir dėmesio rezultatams akcentavimo principus. Visi teikėjai turėtų siekti laikytis tarptautinių įsipareigojimų dėl laiku pateikiamos, išsamios ir į ateitį orientuotos informacijos apie vystymosi išteklių srautus remiantis atvirųjų duomenų standartais. Visi turi stengtis mažinti tarptautinės vystomojo bendradarbiavimo struktūros susiskaidymą, tokiu būdu sudarant sąlygas veiksmingam įgyvendinimui šalies lygiu. Šiuo tikslu gali būti naudojami sutelktinio finansavimo mechanizmai ir rizikos mažinimo priemonės pasitelkiant, be kita ko, daugiašalius kanalus, ypač užtikrinant visuotines viešąsias gėrybes. Be to, svarbu pripažinti ir toliau skatinti pastangas, dedamas neapsiribojant OPV, remiant skurdo panaikinimą ir darnų vystymąsi. Šiuo atžvilgiu tikimės, kad bus tęsiama vykstanti diskusija su visais suinteresuotaisiais subjektais dėl bendros oficialios paramos darniam vystymuisi naujos statistinės priemonės, papildančios OPV.
37. ES ir jos valstybės narės yra pasiryžusios didinti vystomojo bendradarbiavimo politikos veiksmingumą, laikydamosi savo įsipareigojimų, prisiimtų pagal Veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę, pagal kurią teikiamos ekspertinės žinios, susijusios su kokybiška partneryste, įskaitant geriausios praktikos pavyzdžius, ir laikytis Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo principų, dėl kurių susitarta tarptautiniu mastu. Raginame kitus daryti tą patį.

38. Novatoriškas finansavimas gali būti įvairių formų ir juo siekiama sutelkti ir teikti išteklius nuspėjamu, patikimu ir veiksmingu būdu, taip pat įvairinti finansines priemones, skirtas vystymuisi. Tarptautinė bendruomenė turėtų toliau tirti, kaip panaudoti novatoriškus šaltinius ir mechanizmus, skirtus tam, kad būtų nukreipti tarptautiniai viešieji finansai, pvz., ES derinimo priemonės, ir pritrauktas papildomas finansavimas, kaip antai tarptautinės rinkliavos ir mokesčiai, gaunami dėl su globalizacija susijusių pajamų, skirtas skurdo panaikinimui ir darniam vystymuisi, įskaitant kovos su klimato kaita veiksmus. Be to, Taryba pripažįsta derinimo potencialą finansuojant projektus, kuriems dėl jų didelės rizikos profilio ir (arba) mažo pelningumo kitaip nepavyktų pritraukti finansavimo ir privačių investuotojų. Atsižvelgdama į tai, Taryba ragina sutelkti dėmesį į finansavimo, kuriam atveria kelią derinimas, tiek iš viešojo, tiek iš privačiojo sektorių, įvairinimą. Derinant turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į skolos tvarumą bei atskaitomybę ir vengiama rinkos sutrikimų bei biudžeto rizikos.
39. Tarptautinės finansų įstaigos ir daugiašaliai bei dvišaliai plėtros bankai yra būtini dalyviai siekiant darnaus vystymosi tikslų. Jie yra svarbūs teikiant tikslingą vystymosi finansavimą ir finansavimą siekiant užtikrinti visuotines viešąsias gėrybes, be kita ko, remiant perėjimą prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos, ir turėtų toliau plėtoti priemones, skirtas privačiojo sektoriaus finansavimui pritraukti ir rizikai sumažinti, kartu užtikrindami, kad papildomos lėšos būtų skirtos darnaus vystymosi tikslams finansuoti pagal jų atitinkamus įgaliojimus. Tarptautinės finansų įstaigos turėtų intensyviau remti gerą valdymą, įskaitant skaidrias ir sąžiningas mokesčių sistemas ir kovą su neteisėtais finansiniais srautais. Aplinkosaugos ir socialinės apsaugos priemonės bus labai svarbios visose tarptautinių finansų įstaigų operacijose, ypač plėtojant tvarią infrastruktūrą, ir tarptautinės finansų įstaigos turėtų imtis vadovaujamo vaidmens šiame procese. ES palankiai vertina tai, kad buvo paskelbta apie tarptautinių finansų įstaigų paramą įgyvendinant laikotarpio po 2015 m. darbotvarkę¹.

¹ Pasaulio banko ir TVF pavasarį rengiami susitikimai, 2015 m. balandžio mėn.: Vystymosi komiteto komunikatas.

40. ES ir jos valstybės narės pripažįsta, kad, visų pirma, yra būtina tinkamai sutelkti OPV ir kitų finansavimo šaltinių srautus, tenkančius miestams ir kitoms vietos ir subnacionalinėms valdžios institucijoms, ir užtikrins adekvatų pajėgumų stiprinimą, siekdamos padėti toms valdžios institucijoms veiksmingiau sutelkti ir naudoti viešojo ir privačiojo sektorių finansavimą.

v) *Vidaus ir tarptautinio privačiojo sektoriaus lėšų telkimas*

41. Verslumo privačiajame sektoriuje potencialo išnaudojimas, be kita ko, pasitelkiant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes, yra itin svarbus darniam vystymuisi. Ekonomikos augimas, kuriame svarbiausią vaidmenį atlieka privatusis sektorius, yra pagrindinis darbo vietų kūrimo veiksnys ir taip prisidedama prie skurdo mažinimo. Privatusis sektorius turėtų būti visapusiškai įtrauktas į laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės įgyvendinimą. Privačiojo sektoriaus finansavimas, įskaitant finansavimą, gaunamą iš institucinių investuotojų, yra didesnis už visus viešuosius išteklius kartu paėmus. Itin svarbu privačiajam sektoriui ir investicijoms kurti palankią ir stabilią verslo aplinką, įskaitant vienodas konkurencijos sąlygas, taip pat svarbios atskaitingos bei veiksmingos institucijos, veikiančios pagal teisinės valstybės principus. Tokios priemonės, kaip EBPO investavimo politikos sistema, yra naudingos remiant vyriausybes, joms vertinant verslo aplinką ir rengiant reformas. Privačiajame sektoriuje sprendžiant klausimus, susijusius su aplinka, skaidrumu, nuomonėmis ir įgalėjimu, deramu darbu ir galimybėmis naudotis socialine apsauga, gali būti skatinamas perėjimas prie didesnio našumo, efektyvaus išteklių naudojimo, tvarios energijos, didesnio atsparumo ir tvaresnio vartojimo bei gamybos.
42. Įtraukios ir stabilios finansų sistemos yra svarbios sutelkiant vietos kapitalą iš privačiojo sektoriaus. Todėl turime remti palankią politiką ir finansų sektoriaus reguliavimo sistemą, finansų infrastruktūros stiprinimą ir į klientus orientuotą bei tvarių finansų įstaigų, kurios telkia vidaus santaupas, kūrimą.

43. Pabrėžiame, kokios svarbios darbo vietų kūrimui ir darniam vystymuisi yra labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės bei socialinės ekonomikos įmonės, taip pat itin svarbų vaidmenį, kurį atlieka smulkieji ūkininkai. Turėtų būti intensyvinamos pastangos gerinti galimybes gauti finansavimą labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir didinti finansinę įtrauktį, ypač siekiant moterų ekonominio įgalėjimo. Reikia skatinti laipsnišką neformaliojo sektoriaus formalizavimą. Siekiant šio tikslo mums reikėtų pasimokyti iš patirties, pasidalyti ekspertinėmis žiniomis ir teikti gebėjimų stiprinimo paramą.
44. Įmonių socialinė atsakomybė, įskaitant jos aplinkosaugos aspektą, turėtų būti itin svarbus privačiojo sektoriaus investicijų elementas. Ji turėtų apimti tarptautiniu mastu pripažintų gairių ir principų, pvz., JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinių principų, TDO trišalės deklaracijos dėl daugiašalių įmonių ir socialinės politikos principų, Tarptautinės standartizacijos organizacijos (ISO) socialinės atsakomybės gairių standarto 26000, JT pasaulinio susitarimo ir EBPO rekomendacijų daugiašalėms įmonėms, laikymąsi ir įgyvendinimą, taip pat remiantis esamais tarptautiniais susitarimais, pavyzdžiui, daugiašaliais aplinkosaugos susitarimais. Reikia papildomų pastangų norint pagerinti išsamų patikrinimą, užtikrinti pakankamą rizikos vertinimą, stiprinti rinkos paskatas už įmonių socialinę atsakomybę ir gerinti įmonių vykdomą valdymo, socialinės ir aplinkosauginės informacijos atskleidimą, taip pat tvarumo ataskaitų teikimą. Įmonės turėtų būti skatinamos didinti lyčių lygybę vykdant veiksmus, kuriais būtų prisidėta prie moterų ekonominio įgalėjimo, įskaitant moterų dalį visų lygių sprendimų priėmimo procese, vienodo užmokesčio už vienodą darbą ir vienodos vertės darbą nustatymą. Reikia tinkamų ir veiksmingų sistemų, siekiant užtikrinti reikalavimų laikymąsi, be kita ko, aplinkosaugos, socialinių ir finansinių klausimų srityje. Tęsime bendradarbiavimą su privačiuoju sektoriumi, kad būtų propaguojamos atsakingos pasaulinės vertės grandinės, skatinama tausiau naudoti išteklius, investuoti į gamtos turtus ir pažabojami neteisėti finansiniai srautai.

45. Norint išnaudoti privačiojo sektoriaus potencialą ir sutelkti papildomas privačiojo sektoriaus lėšas, įskaitant lėšas iš fondų ir filantropijos organizacijų, reikia nustatyti tinkamas paskatas, be kita ko, vykdant politiką ir taisykles. Novatoriškos finansinės priemonės, pavyzdžiui, derinimas naudojant nuosavą kapitalą, paskolas ir garantijas, gali būti svarbios siekiant sutelkti privačias investicijas, skirtas politikos prioritetams, kuriuos įgyvendinant būtų remiamas darnus vystymasis ir skurdo panaikinimas. Derinimas gali būti naudojamas siekiant pritraukti privačiojo sektoriaus finansavimą vystymuisi, pasidalijant riziką ir sumažinant išlaidas. Šiomis priemonėmis, be kita ko, galima prisidėti prie ekologiškai tvaraus augimo, darbo vietų kūrimo, inovacijų ir gali būti remiami kovos su klimato kaita veiksmai.

vi) Prekybos ir investicijų skatinimas

46. Prekyba yra vienas svarbiausių integracinio augimo ir darnaus vystymosi veiksnių; tai esminė laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės įgyvendinimo priemonė. ES pripažįsta Pasaulio prekybos organizacijos viršenybę sprendžiant prekybos klausimus pasauliniu lygmeniu. Vidaus lygmeniu kiekviena šalis yra visų pirma atsakinga už potencialios prekybos teikiamos naudos maksimalų išnaudojimą užtikrinant gerą valdymą, patikimą politiką, stabilią reguliavimo aplinką, kuri būtų palanki privačiajam sektoriui ir tvariam verslumui, inovacijas, investicijas ir tvarų tiekimo grandinės valdymą. Tam gali padėti pagalba prekybai ir susijusių pajėgumų stiprinimas. Visos išsivysčiusios šalys ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys turėtų tikslingiau nukreipti savo pagalbą prekybai besivystančioms šalims, didesnę pagalbos prekybai dalį skiriant mažiausiai išsivysčiusioms šalims ir kitoms besivystančioms šalims, kurioms jos labiausiai reikia. Daugiausia pastangų turėtų būti skirta mažiausiai išsivysčiusioms šalims ir kitoms besivystančioms šalims, kurioms pagalba reikia labiausiai. Reikėtų atsižvelgti į žemyninių besivystančių šalių, kurioms palankesnių prekybos sąlygų sudarymas ir prekybos infrastruktūra yra pagrindiniai vystymosi veiksniai, taip pat į mažų besivystančių salų valstybių poreikius. Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narės turėtų parengti komerciniu požiūriu pagrįstas lengvatas mažiausiai išsivysčiusių šalių paslaugoms ir paslaugų teikėjams, atsižvelgiant į mažiausiai išsivysčiusioms šalims GATS taikomą išimtį paslaugų srityje. Svarbu skatinti veiklą regionų lygmeniu. Turėtų būti tinkamai atsižvelgta į regioninį bendradarbiavimą – regioniniai ir tarpregioniniai prekybos susitarimai gali padėti remti platesnio masto prekybos integraciją ir galimybę patekti į regionines ir pasaulines vertės grandines. Tvarių pasaulinių vertės grandinių kūrimas yra vienas iš pagrindinių veiksnių siekiant visuotinių darnaus vystymosi tikslų. Šalys, sudarančios prekybos susitarimus, turėtų atsižvelgti į jų poveikį besivystančioms šalims ir darniam vystymuisi.

47. Visos išsivysčiusios šalys ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys turėtų leisti į jų rinkas be muitų ir be kvotų importuoti mažiausiai išsivysčiusių šalių produktus, išskyrus ginklus ir šaudmenis. Visos šalys turi vis dažniau spręsti su užsienio reikalais susijusius klausimus, kaip antai, prekybos lengvinimas, techninės taisyklės ir standartai, darbo ir aplinkos apsaugos sričių taisyklės, investicijos, paslaugos, intelektinės nuosavybės teisės ir viešieji pirkimai. Skaidrios ir supaprastintos kilmės taisyklės gali skatinti prekybą, be kita ko, regioniniu lygiu.
48. Vykdamas prekybos politiką, įskaitant prekybos ir investicijų susitarimus, turi būti tinkamai atsižvelgiama į darnų vystymąsi, įskaitant jo socialinius ir aplinkos apsaugos aspektus. Reikėtų labiau remti daugiašales pastangas ir keliašalį susitarimą dėl ekologiškų prekių ir paslaugų, ir TDO esminių darbo standartų ir pagrindinių konvencijų, taip pat daugiašalių aplinkosaugos susitarimų įgyvendinimą. Ekonomikos, aplinkos apsaugos ir socialiniu požiūriu taip pat gali būti naudinga skatinti laikytis tarptautinių gairių ir standartų, taip pat valstybines ir privačias tvarumo užtikrinimo sistemas. Pabrėžiame, kad reikia kovoti su visų formų neteisėta prekyba.
49. ES visada pirmavo dėdama pastangas, kad prekyba būtų naudinga integraciniam augimui ir darniam vystymuisi: mūsų rinka, kurioje mažiausiai išsivysčiusių šalių prekybos jokiais prekėmis, išskyrus ginklus ir šaudmenis, galimybių visiškai nevaržo muitai ir kvotos, yra labiausiai atverta besivystančioms šalims; ES ir valstybės narės drauge pirmauja pagalbos prekybai teikimo srityje; mūsų prekybos susitarimai yra išsamūs, o savo prekybos ir investicijų politikoje atsižvelgiame į integracinį darnų vystymąsi. ES aktyviai skatina regioninį vystymąsi ir integraciją, kurie gali padėti šalims gerinti konkurencingumą pasaulio rinkoje, skatinti prekybą, investicijas ir judumą, taip pat prisidėti prie taikos ir stabilumo skatinimo.
50. ES yra įsipareigojusi sėkmingai pasiekti rezultatų 2015 m. gruodžio mėn. Nairobyje įvyksiančioje dešimtojoje PPO ministrų konferencijoje ir ryžtingai daryti pažangą Dohos vystymosi derybų raunde bei įgyvendinti Balio priemonių rinkinį, įskaitant prekybos lengvinimo susitarimą ir su mažiausiai išsivysčiusiomis šalimis susijusius elementus. Jų įgyvendinimas turi būti vienas iš prioritetų.

vii) Mokslo, technologijų ir inovacijų skatinimas

51. Investicijos į mokslą, technologijas ir inovacijas (MTI) yra itin svarbios siekiant panaikinti skurdą ir užtikrinti darnų vystymąsi, taip pat nustatyti ir spręsti neatidėliotinas pasaulines visuomenės problemas. Siekiant gerinti faktais grindžiamą sprendimų priėmimo procesą, reikia gerinti mokslo ir politikos sąveiką. Visos šalys turėtų stiprinti dvišalį, regioninį ir daugiašalį bendradarbiavimą MTI srityje, kad būtų skatinamas DVT įgyvendinimas. ES yra įsipareigojusi skatinti MTI, pavyzdžiui, vykdydama bendrąją mokslinių tyrimų ir inovacijų programą. Įgyvendinant programą „Horizontas 2020“ taip pat bus remiamas darnus vystymasis ir ES viduje, ir bendradarbiaujant su tarptautiniais partneriais. ES taip pat pripažįsta, kad vidutinės pajamos gaunančios šalys atlieka svarbų vaidmenį, ir kad būtina su jomis veiksmingai bendradarbiauti su mokslu, technologijomis ir inovacijomis, taip pat pajėgumų stiprinimu susijusiose srityse. Visos šalys turėtų įsipareigoti bendradarbiauti, kad būtų parengti novatoriški darnaus vystymosi sprendimai.
52. Besivystančioms šalims ir vis dažniau besiformuojančios rinkos ekonomikos šalims tenka svarbus vaidmuo technologijų kūrimo, perdavimo ir platinimo, gebėjimų stiprinimo ir bendradarbiavimo mokslo ir technologijų klausimais, ypač su mažiausiai išsivysčiusiomis šalimis, srityse. Ilgalaikės investicijos ir dalyvavimas, be kita ko, kartu su vietos bendruomenėmis ir galutiniais naudotojais yra būtini sėkmei šioje srityje.
53. Nors viešajam sektoriui taip pat tenka svarbus vaidmuo, dauguma technologijų priklauso privačiam sektoriui, ir šiuo atžvilgiu turėtų būti pabrėžiama įvairių suinteresuotųjų subjektų partnerystės svarba. Technologijų kūrimas, perdavimas ir sklaida turi būti skatinami sudarant palankias politines sąlygas ir tinkamomis paskatomis abipusiai sutartomis sąlygomis. Šiuo atžvilgiu pabrėžiame intelektinės nuosavybės teisių apsaugos visais lygiais pagal PPO ir Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) taisykles ir gebėjimų stiprinimo svarbą, kad būtų kuo veiksmingiau naudojamos esamos technologijos.

54. Skatinant IRT mokslinius tyrimus ir skaitmenines inovacijas, taip pat veiksmingai naudojant naujas ir novatoriškas technologijas, visų pirma IRT, sukuriama palanki aplinka siekiant tvaraus ir integracinio augimo. Šalys turėtų kurti atviras informacines visuomenes, kuriose visi galėtų naudotis skaitmeninėmis technologijomis, ir sukurti teisinę sistemą, skirtą saugumui, saviraiškos laisvei, galimybei gauti informaciją ir privatumui skaitmeniniame amžiuje apsaugoti.
55. JT turėtų ir toliau sudaryti palankesnes sąlygas susipažinti su informacija apie esamus su technologijomis susijusius mechanizmus, įskaitant aplinkos atžvilgiu saugias technologijas, ir skatinti jų tarpusavio koordinavimą, atsižvelgiant į konkrečius sunkumus, su kuriais susiduria mažiausiai išsivysčiusios šalys.

viii) Problemų sprendimas ir teigiamo migracijos poveikio panaudojimas

56. Gera valdoma migracija ir judumas gali teigiamai prisidėti sudarant sąlygas integraciniam augimui ir darniam vystymuisi. Migracijos klausimas turėtų būti sprendžiamas laikantis holistinio požiūrio, visapusiškai atsižvelgiant į vystymuisi migracijos teikiamas galimybes ir keliamus sunkumus. Naujoji visuotinė partnerystė turėtų skatinti vadovautis labiau bendradarbiavimu grindžiamu požiūriu, siekiant padidinti tarptautinės migracijos naudą darniam vystymuisi ir sumažinti neigiamą poveikį. Visos šalys turi stengtis veiksmingai valdyti migraciją visapusiškai gerbiant migrantų žmogaus teises ir orumą. Šiuo tikslu reikia, kad ir teisėtos, ir neteisėtos migracijos klausimai, įskaitant kovą su neteisėtu migrantų gabenimu bei prekyba žmonėmis, kilmės, tranzito ir paskirties šalyse būtų sprendžiami pasitelkiant partnerystę, visų pirma kovojant su nusikalstamais tinklais. ES yra įsipareigojusi užtikrinti migracijos ir vystymosi politikos ir tikslų darną ir panaudoti diasporos įnašą į vystymąsi. ES visuotinis požiūris į migraciją ir judumą suteikia veiksmingą pagrindą bendradarbiauti su trečiosiomis valstybėmis migracijos klausimais abipusiai naudingais būdais.
57. Reikia iniciatyvų, kuriomis migrantams būtų suteikta galimybė pasilikti daugiau jų uždirbtų pajamų, visų pirma skatinant finansinę įtrauktį, įskaitant galimybes naudotis finansinėmis paslaugomis, ir mažinant pervedimo sąnaudas bei užtikrinant saugius perlaidų kanalus. Be to, reikia spręsti kitų su migracija ir judumu susijusių išlaidų klausimus, pavyzdžiui, kvalifikuotų darbuotojų trūkumo dėl emigracijos ir įdarbinimo išlaidų klausimus. Turėtų būti numatytos galimybės pripažinti kitoje šalyje įgytą kvalifikaciją.

58. Be to, turime kovoti su nesąžininga įdarbinimo praktika, teikti pagalbą kuriant patrauklias investicines galimybes diasporai ir apsaugoti perkeltųjų asmenų teises. Turėtume stiprinti bendradarbiavimą dėl galimybių pasinaudoti uždirbtomis išmokomis ir jų perkeliamumo pagal principus, numatytus atitinkamuose tarptautiniuose susitarimuose.

IV. Stebėseną, atskaitomybę ir peržiūrą

59. ES ir jos valstybės narės toliau laikosi įsipareigojimo parengti ir įdiegti tvirtą stebėsenos, atskaitomybės ir peržiūros sistemą, kuri turėtų būti neatskiriama laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės dalis. 2014 m. gruodžio mėn. Tarybos išvadose nustatyti pagrindiniai principai, kuriais turėtų būti vadovaujama šiame procese. Turėtų būti viena bendra sistema, apimanti visus darnaus vystymosi tikslų ir rodiklių aspektus ir visas įgyvendinimo priemones, įskaitant visus finansavimo aspektus.
60. Stiprinant laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės visuotinumą pagrindiniai stebėsenos, atskaitomybės ir peržiūros sistemos tikslai turėtų būti: stebėti visuotinę pažangą, skatinti keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais ir abipusį mokymąsi, be kita ko, kartu sprendžiant bendrus uždavinius, aktyviai įtraukti visus suinteresuotuosius subjektus ir suteikti politines bei vadovavimo gaires, kad būtų motyvuojami ir paskatomi skatinami tolesni veiksmai.
61. Ši sistema turėtų veikti nacionaliniu, regioniniu ir pasauliniu lygmenimis, ir remtis jau įtvirtintomis stebėsenos ir atskaitomybės sistemomis. Raginame visas šalis įsipareigoti vykdyti stebėsenos, atskaitomybės ir peržiūros procesus, kuriuose dalyvautų įvairūs suinteresuotieji subjektai, ir parengti atskaitomybės nacionaliniu lygmeniu sistemas, grindžiamas nacionalinėmis darnaus vystymosi strategijomis arba kitomis atitinkamomis sistemomis. Nacionaliniai parlamentai, vietos valdžios institucijos ir pilietinės visuomenės veikėjai, įskaitant žinių įstaigas, atlieka svarbų vaidmenį šiame kontekste, kaip ir aukščiausiosios audito institucijos ir kitos nepriklausomos priežiūros institucijos. Vykdam stebėseną nacionaliniu lygmeniu taip pat turėtų būti prisidėta prie pasaulinio lygmens stebėsenos, be kita ko, teikiant statistinius duomenis ir kitą susijusią informaciją apie bendrus rodiklius. Regiono lygmeniu galėtų būti užtikrinamas naudingas tarpusavio vertinimo ir savitarpio mokymosi forumas ir skatinama, kad šalys nustatytų plataus užmojo tikslus ir juos įgyvendintų. Regionų lygmeniu vykdomas darbas taip pat galėtų padėti užtikrinti pažangą sprendžiant tarpvalstybinius klausimus ir siekiant bendrų regioninių tikslų.

62. Pasauliniu lygmeniu taikant bendrą stebėsenos, atskaitomybės ir peržiūros sistemą turėtų būti visapusiškai naudojamos JT Generalinė Asamblėja, Ekonominė ir socialinė taryba ir kitais atitinkamais organais ar forumais, kurie specializuojasi įvairiose srityse, atliekant tai koordinuotai siekiant išvengti dubliavimosi ir sumažinti administracinę naštą. JT aukšto lygio politinis forumas darnaus vystymosi srityje turėtų būti pagrindinis forumas pasauliniu lygmeniu. Aukšto lygio politinis forumas turėtų remtis nacionaliniais ir regioniniais peržiūros procesais ir atlikti vieną iš svarbiausių priežiūros vaidmenų, kad būtų išsaugotas politinis įsipareigojimas ir sudarytos palankesnės sąlygos pažangos apžvalgai ir dalijimuisi geriausios praktikos pavyzdžiais, bei pateikti rekomendacijų dėl tolesnių veiksmų nacionaliniu, regioniniu ir pasauliniu lygmenimis. Visuotinio darnaus vystymosi ataskaita turėtų padėti aukšto lygio politiniam forumui atlikti savo vaidmenį ir sudaryti palankesnes sąlygas priimti faktais grindžiamus sprendimus visais lygmenimis. Aukšto lygio politinis forumas turėtų pasinaudoti visuotinės veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystės ir vystomojo bendradarbiavimo forumo patirtimi.
63. ES ir jos valstybės narės pritaria tam, kad būtų parengti pagrindiniai visuotiniai į rezultatus orientuoti rodikliai, kuriais būtų grindžiamas būsimas DVT vertinimas, stebėseną ir peržiūrą. Tai turėtų būti atlikta pasitelkiant techninį ekspertų vadovaujamą ir JT sistemos bei nacionalinių ir regioninių statistikos biurų valdomą procesą. Pritariame veiksmų planui, dėl kurio susitarė Jungtinių Tautų Statistikos komisija, kad būtų parengta visuotinė rodiklių sistema ir jos įgyvendinimo tvarkaraštis. Palankiai vertiname tai, kad šiomis aplinkybėmis sukurta tarpžinybinė ekspertų grupė dėl DVT rodiklių ir aukšto lygio grupė. Rodikliai ir duomenys, kiek įmanoma, turėtų būti grindžiami esamais rodikliais siekiant užtikrinti, kad duomenų rinkiniai būtų patikimi, o sprendimai – ekonomiškai efektyvūs; taip pat gali reikėti parengti naujus rodiklius. ES pritaria tam, kad būtų atrinkti visuotiniai rodikliai, kuriuos būtų galima panaudoti pažangai vienu metu siekiant skirtingų tikslų stebėti, parengta integruota sistema, kuri apimtų trijų darnaus vystymosi aspektų tarpusavio sąsajas ir pusiausvyrą, bei apribotas rodiklių skaičius. Siekiant nelygybės mažinimo tikslų ir kad niekas nebūtų pamirštas, atitinkamais kiekybiniais ir kokybiniais rodikliais turėtų būti atsižvelgta į lytį ir amžių, jie turėtų apimti žmogaus teisių aspektą ir, jeigu įmanoma, būti suskirstyti pagal pajamas, lytį, amžių ir kitus veiksnius. Renkant duomenis turėtų būti pasinaudota galimybėmis, kurias suteikia skaitmeniniai ir geoerdviniai duomenys, technologijos ir stebėseną *in situ*. ES turėtų remti pastangas, kuriomis siekiama gerinti duomenų aprėptį ir kokybę besivystančių šalių atžvilgiu.

V. Tolesni veiksmai

64. ES ir jos valstybės narės toliau atliks aktyvų ir konstruktyvų vaidmenį visuose vykstančiuose procesuose ir remis jų konvergenciją siekiant vienos bendros visa apimančios laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės. Šiuo tikslu ES ir jos valstybės narės toliau tobulins ir atnaujins bendras pozicijas siekdamos veiksmingai ir vieningai dalyvauti vykstančiose tarptautinėse derybose, be kita ko, darydamos pažangą klausimais, išdėstytais Komisijos komunikato „Pasaulinė partnerystė dėl skurdo panaikinimo ir tvaraus vystymosi po 2015 m“ priede.
65. Kad ši visuotinė partnerystė būtų sėkmingai įgyvendinta, prireiks visų subjektų indėlio. ES ir jos valstybės narės yra įsipareigojusios visapusiškai atlikti savo vaidmenį ir konstruktyviai bendradarbiauti su kitomis valstybėmis, kad plataus užmojo, pokyčius skatinanti ir įtrauki laikotarpio po 2015 m. darbotvarkė galėtų būti nustatyta ir įgyvendinta.
-